

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทย เป็นประเทศหนึ่งที่ต้องเผชิญกับความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดที่มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สภาพการณ์ดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ชัดจากการที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหลายชนิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อันส่งผลให้มีผู้ติดยาเป็นจำนวนมาก แต่จำนวนผู้ติดยาทั้งหมดยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจน ต้องอาศัยข้อมูลผู้สมัครใจ เข้ารับการบำบัดเป็นฐานในการพิจารณา ซึ่งปรากฏว่าในช่วงแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2532) มีจำนวนผู้ขอเข้ารับการบำบัดยาเสพติดเป็นครั้งแรก หรือคนไข้ใหม่เฉลี่ยปีละ 13,500 คน และเนื่องจากมีปัญหาการติดยาสูงมาก เมื่อนับการเข้ารับการบำบัดแต่ละครั้ง จะได้จำนวนผู้ติดยาที่ขอเข้ารับการบำบัดประมาณเฉลี่ย 58,700 ราย/ปี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.), 2535)

ข้อที่น่าสังเกตคือ ผู้ติดยาที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง เข้าบำบัดจำนวนมากเป็นพิเศษ โดยตัวเลขจำนวนรายของกรุงเทพมหานครสูงถึงปีละประมาณ 29,000 ราย ภาคกลางปีละประมาณ 14,500 ราย ภาคเหนือปีละประมาณ 7,000 ราย ภาคใต้ปีละประมาณ 6,000 ราย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือปีละประมาณ 2,900 ราย ส่วนผู้ที่เข้ารับการบำบัดครั้งแรกในกรุงเทพมหานคร ภาคกลางและภาคเหนือใกล้เคียงกันมากคือปีละประมาณ 3,500 ราย ส่วนภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือปีละประมาณ 1,400 ราย โดยผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีเพศหญิงประมาณร้อยละ 5 เท่านั้น และประมาณร้อยละ 70 ของจำนวนผู้ขอเข้ารับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมดมีอายุอยู่ระหว่าง 21-35 ปี ซึ่งเป็นวัยแรงงานที่สำคัญยิ่ง (ป.ป.ส., 2535)

สำหรับในปี 2536 นั้น มีผู้ติดยาที่สมัครใจเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวม 196 แห่งทั่วประเทศ โดยวิธีการบำบัดรักษาผ่านแพทย์แผนปัจจุบันและแพทย์แผนโบราณ จำนวนประมาณ 84,000 ราย ซึ่งยาเสพติดที่ใช้ก่อนมารักษาได้แก่ เฮโรอีน ผีน สารระเหย และกัญชา (ป.บ.ส., 2536)

ส่วนยาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในปัจจุบันก็ได้แก่ เฮโรอีน ผีน กัญชา ยาม้า และสารระเหย โดยมีการแพร่ระบาดดังนี้ (ป.บ.ส., 2536)

เฮโรอีน แพร่ระบาดมากในกรุงเทพฯ และหลายจังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง เช่น ชลบุรี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ผู้เสพส่วนใหญ่เป็นชาวประมงและคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ทางภาคใต้ก็เป็นพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของเฮโรอีนสูง ผู้เสพแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มเยาวชนชาวไทยมุสลิม 5 จังหวัดชายแดน กลุ่มชาวประมงในพื้นที่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ภูเก็ต ตรังและสงขลา และกลุ่มชุมชนแออัด เช่นในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส เป็นต้น ผู้เสพเฮโรอีนส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีข้อที่น่าวิตกว่าในระยะหลังพบว่าชาวเขาในภาคเหนือเสพยาเฮโรอีนกันมากขึ้น จนกลายเป็นกลุ่มที่ต้องจับตามองกันเป็นพิเศษ

ผีน พื้นที่แพร่ระบาดรุนแรง ได้แก่ ภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในอดีตผีนเป็นยาเสพติดที่ใช้กันแพร่หลาย แต่ต่อมาถูกแทนที่ด้วยเฮโรอีน และยาเสพติดชนิดอื่นๆ ความนิยมเริ่มลดลง อายุของกลุ่มผู้เสพผีนในภาพรวมค่อนข้างสูง กล่าวคือ กลุ่มที่เสพนันมากที่สุดมีอายุเฉลี่ยมากกว่า 44 ปี

กัญชา เป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่งที่ความนิยมเสพยาเริ่มลดลง พื้นที่แพร่ระบาดรุนแรงคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ โดยเฉพาะภาคใต้มีการทดลองใช้กัญชาในกลุ่มเยาวชนว่างงานและกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ การทดลองเสพยากัญชาดังกล่าวมีผลต่อการชักนำให้เกิดการเสพยาเฮโรอีนเพิ่มมากขึ้นด้วย เนื่องจากผู้ทดลองใช้กัญชามักจะเพิ่มรสชาติการเสพยาให้รุนแรงขึ้นในภายหลังด้วยการใช้เฮโรอีนผสม กลุ่มผู้เสพยาส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 20-24 ปี

ยาม้าหรือแอมเฟตามีน เป็นยาเสพติดที่มีอัตราการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ลูกค้ายายใหญ่ คือ พนักงานขับรถทางไกลประเภทต่าง ๆ ดังนั้นแหล่งแพร่ระบาดที่สำคัญจึงอยู่ตามถนนสายหลักในทุกภาคของประเทศ เช่น บิมน้ำมัน ร้านอาหาร โต๊ะที่ตั้งเป็นจุดชุมนุมของพนักงานขับรถทางไกล ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ออยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มผู้เสพกลุ่มใหญ่ อีกกลุ่มหนึ่ง คือ ผู้ใช้แรงงานภาคเกษตรและคนงานในโรงงาน โดยเฉพาะคนงานในไร่อ้อย จะถูกนายทุนผสมยาม้ากับน้ำให้ดื่มเป็นตัวกระตุ้นให้สามารถทำงานได้มากขึ้น

สารระเหย มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในช่วง 4-5 ปีนี้ โดยใช้กันมากในกลุ่มเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา เนื่องจากราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย พื้นที่แพร่ระบาดรุนแรงเกือบทุกภาคและปรากฏปัญหาทั้งในชุมชนเมืองและหมู่บ้านชนบท โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีการใช้สารระเหยในชนบทกันมากเป็นพิเศษ หลังจากการประกาศใช้พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533 การจับกุมผู้กระทำความผิดคดีสารระเหยที่เริ่มมีมากขึ้น โดยในปี 2534 มีการจับกุมทั้งสิ้น 7,860 คดี ผู้ต้องหาร้อยละ 77 มีอายุระหว่าง 18-30 ปี ร้อยละ 92 เป็นเพศชาย คดีส่วนใหญ่เกิดขึ้นพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดนับว่าเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งพิจารณาโอกาสและแนวโน้มของการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) เช่น โอกาสการขยายตัวของการส่งออกยังมีแนวโน้มที่ดี จะมีการขยายฐานะการผลิตภาคอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น มีช่องทางที่จะเปิดตลาดการค้าในอินโดจีนประกอบกับประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาค ทำให้สภาพแวดล้อมในอนาคตนอกจากจะเกื้อกูลต่อการพัฒนาแล้ว ยังจะส่งผลให้ปัญหายาเสพติดมีระดับความรุนแรงมากขึ้นด้วย เพราะการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมจะทำให้เกิดสภาพความจำเป็นหรือความต้องการในการใช้ยาเสพติดบางชนิดของบุคคลบางประเภท (ป.ป.ส., 2535)

จากการสำรวจของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (2537) ถึงข้อมูลของโรงงานอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช 2535 ซึ่งสำรวจถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2536 ปรากฏว่า ทั่วประเทศมีโรงงานถึง 114,168 โรงงานและมีคนงานรวมทั้งประเทศถึง 2,523,227 คน เฉพาะในกรุงเทพมหานครมีโรงงานอยู่ 20,928 โรงงานและมีคนงานอยู่ 619,756 คน

การที่ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป จากชีวิตที่เคยทำงานแบบขึ้นอยู่กับฤดูกาลไม่เร่งร้อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันกลายเป็นชีวิตที่รีบเร่งต้องทำงานแข่งกับเวลาต่างคนต่างทำ เฉพาะส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ สภาพชีวิตที่เปลี่ยนไป เช่นนี้ล้วนแต่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนหันไปใช้ยาเสพติดได้ง่าย เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง เพราะปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาหลักของสังคมเมืองโดยทั่วไป โดยเฉพาะสังคมเมืองที่มีสถานเริงรมย์เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจมาก ๆ เนื่องจากผู้ที่ทำงานและวัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวในสถานที่จะถูกชักนำให้ใช้ยาเสพติดได้โดยง่ายด้วย (ป.บ.ส., 2535)

ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านสถาบันครอบครัวและประชากรทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่น มีปัญหาในเรื่องการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ความมั่นคงทางสังคมของสถาบันครอบครัวจะลดน้อยไปจากที่เคยมีมาแต่เดิม ล้วนเป็นสาเหตุให้คนติดยาเสพติดง่ายขึ้นเช่นกัน

เมื่อพิจารณานโยบายในส่วนของการรักษาความเจริญเติบโตและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ก็พบว่า นโยบายหลายเรื่องนอกจากจะเกื้อกูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะรักษาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพแล้ว ในประเด็นของปัญหา ยาเสพติด นโยบายเหล่านี้ ย่อมมีผลกระทบในระดับความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดสูงขึ้นได้ด้วย เช่น นโยบายเร่งการกระจายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาคและพื้นที่ "เศรษฐกิจใหม่" รัฐบาลได้กำหนดพื้นที่ "เศรษฐกิจใหม่" และจังหวัดศูนย์กลางอุตสาหกรรมในแต่ละภูมิภาคดังนี้ ภาคตะวันออกมีพื้นที่มาบตาพุด

และแหลมฉบัง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น และอุบลราชธานี ภาคเหนือมีจังหวัดเชียงใหม่ และพิษณุโลก ภาคใต้มีบริเวณชายฝั่งทะเลในจังหวัดกระบี่ สงขลา และสุราษฎร์ธานี พื้นที่ทั้งหมดนั้นนอกจากจะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงแล้ว ในขณะเดียวกันการขยายตัวของปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะการแพร่กระจายของตัวยาก็จะสูงตามไปด้วย (บ.ป.ส., 2535)

จะเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่และเป็นปัญหาสำคัญของชาติ รัฐบาล จึงได้มีการกำหนดนโยบายไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ว่าด้วยเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดและสารเสพติด ซึ่งได้แก่

1. เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามยาเสพติดและสารเสพติด โดยเฉพาะสารระเหยและยาบ้า โดยการประสานการปฏิบัติงานด้านการข่าวและการพัฒนาบุคลากร
2. รณรงค์ป้องกันการเผยแพร่ระบาดของยาเสพติดและสารเสพติด โดยการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ถึงโทษของยาเสพติด รวมทั้งเผยแพร่กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้กว้างขวาง ตลอดจนสนับสนุนให้ครอบครัวชุมชน ภาคเอกชนและกลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดมากยิ่งขึ้น

จากนโยบายดังกล่าว วิธีการป้องกันยาเสพติดที่ใช้เป็นวิธีการหลักอย่างหนึ่งในแผนงานป้องกันยาเสพติดของชาติก็คือ การรณรงค์เผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งสื่อบุคคล สื่อกลุ่ม และสื่อมวลชน ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น การสื่อสารจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการป้องกันยาเสพติดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ด้วยเหตุนี้ การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด จึงเป็นวิธีการป้องกันที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดวิธีหนึ่งเพื่อที่ความรู้เหล่านั้นจะช่วยให้ช่วยเสริมสร้าง "ภูมิคุ้มกัน" ให้พวกเขาสามารถหลุดพ้นจากการตกเป็นทาสของยาเสพติดในที่สุด

จากปัญหาแนวโน้มการติดยาเสพติดและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานโรงงานอุตสาหกรรมมีมากขึ้น และในขณะเดียวกัน หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดก็ได้ใช้กลยุทธ์ในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดในหลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อบุคคลและสื่อมวลชน จึงเป็นประเด็นที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับสารเกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้สารระเหยเพื่อประกอบการพวกเขาเหล่านั้นมีความสนใจหรือเห็นความสำคัญของการที่จะได้รับรู้เรื่องยาเสพติด เพื่อปกป้องชีวิตและอนาคตของตนเองบ้างหรือไม่ และพวกเขาสามารถเข้าถึงเนื้อหา ความรู้ และข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ที่หน่วยงานของรัฐ เช่น บ.ป.ส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้กลยุทธ์การสื่อสารโดยการใช้สื่อมวลชนและสื่อบุคคลหรือการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมากน้อยแค่ไหน เพื่อผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้จะได้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การวางแผนและผลิตสื่อตลอดจนพัฒนาระบบการถ่ายทอดและเผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมากยิ่งขึ้นในครั้งต่อไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
2. เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับสื่อบุคคลของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
3. เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดจากสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
4. เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับข่าวสารความรู้ เรื่องยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดจากสื่อบุคคลของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
5. เพื่อศึกษาระดับความรู้และความเข้าใจ เรื่องยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติด ของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

6. เพื่อศึกษาความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อการดำรงชีพ การทำงาน การใช้
เวลาว่าง คุณธรรม ความมุ่งมั่นในชีวิต
7. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงาน
อุตสาหกรรม
8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรมกับอัตราการ เบียดเบียนด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อมวลชนและ
สื่อบุคคล
9. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรมกับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับจากสื่อมวลชน
และสื่อบุคคล
10. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมกับทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกัน
11. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเบียดเบียนด้านการป้องกันยา
เสพติดกับความรู้เกี่ยวกับสาร เสพติดและการป้องกัน
12. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเบียดเบียนด้านการป้องกัน
ยาเสพติดกับทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกัน
13. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับสาร เสพติดและการ
ป้องกันกับทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกัน

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กำหนดตามความต้องการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ป.ป.ส.) ได้แก่

1. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องใช้สาร
ระเหยในการประกอบการ 3 ประเภท ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมผลิตเพอร์นิเจอร์
รองเท้า และถั่ว

2. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ใช้สารระเหยในการประกอบการทำงานที่มีระบบการทำงานเป็นกะเพื่อเปรียบเทียบกับโรงงานอีก 3 ประเภทข้างต้น ได้เลือกโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารกระป๋อง

ขอบเขตการวิจัย

1. มุ่งศึกษาเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ชลบุรี ระยอง พระนครศรีอยุธยา นครปฐม
2. มุ่งศึกษา โรงงานอุตสาหกรรมที่การผลิตประเภทต้องเกี่ยวข้องกับสารระเหย ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ รองเท้า กาว และโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารกระป๋อง
3. มุ่งศึกษาเฉพาะการเปิดรับสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ และสื่อบุคคล ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
2. ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
3. ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน
4. อัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน
5. อัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน
6. ระดับของความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน

คำจำกัดความเฉพาะ

การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (MESSAGE) จากบุคคลหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (SOURCE) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร (RECEIVER) โดยผ่านสื่อ (CHANNEL)

สื่อมวลชน	หมายถึง	วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
สื่อบุคคล	หมายถึง	สมาชิกในครอบครัว นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท
ยาเสพติด	หมายถึง	สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดมสูบ จิตหรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลงกับให้รวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่
สารต้านการป้องกันยาเสพติด	หมายถึง	ข้อมูลข่าวสารที่สามารถสร้าง "ภูมิคุ้มกัน" ให้กับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพโดยไม่หันไปพึ่งยาเสพติด

ความรู้ (KNOWLEDGE) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับ
ยาเสพติดได้อย่างถูกต้องของผู้ใช้แรงงานในโรงงาน
อุตสาหกรรมจากข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นต่อข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด ซึ่งมีอารมณ์ความรู้สึกเป็น
ส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสิ่งที่
กระตุ้นและสถานการณ์ภายนอก

การเปิดรับข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติด หมายถึง ความบ่อยครั้งในการดู อ่าน ฟัง
ข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด

ผู้ใช้แรงงาน หมายถึง บุคคลที่ทำงานให้กับนายจ้างหรือเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมโดย
ได้รับสิ่งตอบแทน (ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ใช้แรงงานอิสระ)

โรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษา หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางลงมาถึงโรงงาน
อุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีคนงานตั้งแต่ 300 คนลงมา (แบ่งขนาด
โรงงานตามเกณฑ์ของกรมแรงงานสวัสดิการสังคม กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม)

ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
อายุ ได้แก่ผู้ใช้แรงงานอายุตั้งแต่ 15-50 ปี ศาสนา ได้แก่ผู้ใช้
แรงงานที่นับถือศาสนาพุทธ อิสลาม คริสต์ และศาสนาอื่น ๆ
ภูมิลำเนาที่เดิมได้แก่ จังหวัดและภาคต่าง ๆ ที่เกิด สถานภาพ
สมรส ได้แก่ โสด แต่งงานและเลิกกัน รายได้ ได้แก่ ผู้ใช้
แรงงานที่มีรายได้ แบ่งตามกลุ่ม ไม่เกิน 2,000 บาท ไม่เกิน
4,000 บาท ไม่เกิน 6,000 บาท ไม่เกิน 8,000 บาท
และเกิน 8,000 บาทขึ้นไป ระยะเวลาทำงาน ได้แก่ ระยะ

เวลาที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ๆ การศึกษา ได้แก่ ผู้ที่จบระดับประถม มัธยม ปวช./ปวส และปริญญาตรี จำนวน พี่น้อง ได้แก่ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด

เขตปริณิณที่ทำการวิจัย หมายถึง จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ชลบุรี
ระยอง พระนครศรีอยุธยา นครปฐม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานใน โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการสื่อสาร เพื่อการป้องกันยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ การป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อต่าง ๆ
3. สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้มา เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหรือวางแผนการ ใช้สื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารและการเข้าถึงสื่อของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม